

РЕШЕНИЕ

№ 10201

гр. София, 24.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.02.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Ванина Колева

Мариета Райкова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Мария Малинова, като разгледа дело номер **12225** по описа за **2024** година докладвано от съдия Ванина Колева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на К. В. А., против решение № 4832 от 05.11.2024г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение (СРС, НО), постановено по н.а.х.д. № 1716 по описа на СРС за 2024г. С решението е потвърден електронен фиш (ЕФ) Серия К № 7776053, издаден от СДВР, с който на жалбоподателя, на основание чл.189, ал.4 във вр.182, ал.4, вр. ал.2, т.2 от ЗДвП, е наложено административно наказание "глоба" в размер на 100 лв. за нарушение на чл.21, ал.2, вр. ал.1 от същия закон.

С касационната жалба се твърди неправилност на въззивното решение, като постановено в нарушение на материалния закон. Касаторът твърди, че липсват доказателства за наличието на пътен знак „В-26“, с който да се въвежда ограничение на скоростта от 80 км/ч. Излага доводи, че ЕФ е издаден от некомпетентна териториална структура на МВР, тъй като нарушението е извършено на АМ „Т.“, което не попада в района на СДВР. Иска се отмяна на въззивното решение, както и на издадения ЕФ.

Ответникът - СДВР, чрез юрк. М. оспорва касационната жалба като неоснователна и недоказана. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура излага становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, като прецени допустимостта и основателността на касационната жалба по наведените в нея касационни основания, предвидени в чл.348, ал.1 от НПК, съгласно разпоредбата на чл.218, ал.1 от АПК, във връзка с чл.63, ал.1 от ЗАНН, ангажираните по делото доказателства и съобразно закона, намира за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок и от надлежна страна срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол пред Административен съд – [населено място].

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

В решението си СРС е възприел следната фактическа обстановка: Съгласно справка от КАТ собственик на лек автомобил „А. КУ 7“, с рег. [рег.номер на МПС] е К. В. А.. В едногодишен срок от влизане в сила на издаден на А. електронен фиш Серия К № 5600043 на ОДМВР – С., а именно на 06.07.2023 г., в 14:58 часа, посоченият лек автомобил е заснет да се движи на АМ "Т.", 1-ви километър, до бензиностанция "Петрол", с посока на движение от [населено място] поле към [населено място], със скорост от 97 км/ч. (след приспаднат толеранс от 3 %) при ограничение на скоростта 80 км/час, въведено с пътен знак В-26 за извън населено място, т.е. с превишение - 17 км/ч. Скоростта е установена с видео-радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения с вградено разпознаване на регистрационните номера и комуникациитип С. М2, с № М., одобрена и вписана в регистъра на одобрените за типове използвани средства за измерване под № В-46 на дата 06.07.2018 г., със срок на валидност на одобряване на тип до 13.06.2027г.

За констатираното нарушение на чл.21, ал.2, във вр. с ал.1 от ЗДвП от СДВР на основание чл.189, ал.4, вр. чл.182, ал.4, вр. ал.2, т.2 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 100 лева, с издаден електронен фиш на К. А., съгласно чл.189, ал.4, изр.2 ЗДвП.

От писмо на Агенция „Пътна инфраструктура“ (А „ПИ“), Областно пътно управление - С. (О.-С.) с приложена схема е установено, че за АМ „Т.“, км. 1+000 ляво платно, с посока на движение от [населено място] поле към [населено място], при бензиностанция „Петрол“, на км 1+000, ляво платно на А-1, допустимата максимална скорост на движение е 80 км/ч, въведен с пътен знак В 26 (80), намиращ се на км. 1+100 вдясно на лявото платно и дублиращ знак в средна разделителна ивица в ляво на ляво платно.

Тази фактическа обстановка е установена въз основа на събраните и кредитирани от СРС писмени доказателства.

За да потвърди електронния фиш въззивният съд е приел, че същият е съставен съгласно изискванията на ЗДвП и при издаването му не са допуснати съществени процесуални нарушения. Съдът е отчел, че нарушението е заснето на място, попадащо в района на компетентност на СДВР, противно на твърденията на жалбоподателя. СРС е обосновал краен извод, че от доказателствения материал се установяват по безспорен начин фактите от обективната страна на нарушението, самоличността на нарушителя и вината му, като на същия е наложено предвиденото в закона наказание с фиксиран размер.

Въззивното решение е правилно.

Правните изводи на районния съд са съобразени с доказателствата по делото и

приложимите нормативни разпоредби. Съдът е изпълнил задълженията си за пълно и обективно изследване на всички обстоятелства по релевиращия спор като е събрал относимите за тях доказателства, надлежно е обсъдил и анализирал фактите от значение за спорното право и е извел обосновани изводи, които се възприемат изцяло. Извършеното от касатора административно нарушение е безспорно установено. В тази връзка за настоящата инстанция не съществуват съмнения относно установената и приета от СРС фактическа обстановка, като ясно е посочено, кой, къде, кога, какво нарушение е извършил и как е доказано. Противно на твърденията на касатора, от писмото от Агенция „Пътна инфраструктура“, Областно пътно управление-С. и приложената към него схема, както и от Ежедневната форма на отчет, Протокола за използване на автоматизирано техническо средство или система и фото-снимките се установява, че процесното място към 06.07.2023 г. попада в обхвата на пътен знак В-26 за ограничение на скоростта от 80 км/час. В тази връзка следва, че като се е движил с 97 км/ч. при ограничение на скоростта 80 км/ч., въведено с пътен знак В-26 за извън населено място, касаторът като водачът на лек автомобил „А. КУ 7“, с рег. [рег.номер на МПС] е извършил нарушение по чл.21, ал.2, вр. ал.1 от ЗДвП, изразяващо се в неизпълнение на задължението при избиране на скоростта на движение на МПС да не се превишава скоростта, посочена с пътен знак В-26, която в случая е 80 км/час. Превишението на разрешената скорост след приспадането на толеранс в полза на водача е 17 км/час. С ЕФ е наложена глоба в размер на 100 лева, като двоен размер на глобата предвидена в чл.182, ал.2, т.2 от ЗДвП, тъй като касаторът вече е бил санкциониран за нарушение на чл. 21, ал.2 от ЗДвП с ЕФ, № 5600043 от ОДМВР - С., влязъл в сила на 12.05.2023 г. Считано от тази дата в 1-годишен срок, а именно на 06.07.2023 г. касаторът е реализирал друго /ново/ нарушение по чл. 21 от ЗДвП, за което е издаден и процесният ЕФ. Предвид изложеното, правната квалификация е правилна и е наложено съответното за извършеното нарушение наказание в предвидения от закона абсолютен размер. В този смисъл, като е потвърдил издадения електронен фиш, районният съд е приложил правилно материалния закон.

Неоснователно е възражението в касационната жалба относно липсата на компетентност на СДВР да издава ЕФ за нарушения в района на АМ „Т.“, км. 1+000 ляво платно, с посока на движение от [населено място] поле към [населено място], при бензиностанция „Петрол“. В тази връзка не се споделя твърдението на касатора, че компетентността е на ОДМВР-С., тъй като същата обслужва само територията на Софийска област, т.е. периферия на столицата и обхваща 22 броя общини, а именно: А., Б., Б., Г., Г. М., Долна баня, Драгоман, Е. П., Е., Златица, И., К., М., П., П., С., С., С., Ч. и Ч.. В случая, предвид безспорната установеност на мястото на извършване на нарушението 1-ви километър на АМ "Т.", до бензиностанция "Петрол", посока на движение към [населено място], за което в съставения снимков материал са отразени и съответните географски координати еднозначно установяват, че процесният участък е на територията на Столична община, респ. попада в района на СДВР, поради което ЕФ е издаден от компетентната териториална структура. Като е достигнал до същите правни изводи, съставът на въззивния съд е постановил правилно решение.

При извършената служебна проверка касационната инстанция не констатира пороци, водещи до недопустимост или нищожност на обжалваното решение. С оглед горните съображения, не са налице и сочените в касационната жалба основания за отмяна на решението, поради което същото следва да се остави в сила.

При този изход на спора и с оглед направеното искане на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, съдът намира същото за основателно. Не споделя становището на касатора за неоснователност на претенцията на ответника, т.к. юрисконсултите получават заплата от публични средства, съгласно служебното/трудоовото им правоотношение. Съгласно чл.63д, ал.3 от ЗАНН, в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл.37 от Закона за правната помощ. На основание чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, възнаграждението за защита в производства по Закона за административните нарушения и наказания е от 80 до 150 лв., поради което съдът намира, че следва да се присъди такова в определения от закона минимум от 80 лева.

По гореизложените съображения и на основание чл. 221, ал.2, АПК, вр. с чл. 63в, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд София- град, X. касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 4832 от 05.11.2024г., постановено по н.а.х.д. № 1716/2024 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение.

ОСЪЖДА К. В. А., ЕГН [ЕГН] да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 (осемдесет) лева.

Решението е окончателно.